

«Ο μικρός πρίγκιπας...»

Κεφάλαιο 11

Ο δεύτερος πλανήτης κατοικούνταν από ένα ματαιόδοξο:

- «Ωω! Ω! Να ένας θαυμαστής που ήρθε να με επισκεφτεί!», φώναξε από μακριά ο ματαιόδοξος, μόλις είδε τον μικρό πρίγκιπα.

Διότι, φυσικά, οι ματαιόδοξοι θεωρούν πάντα τους άλλους ανθρώπους θαυμαστές τους...

- «Καλημέρα», είπε ο μικρός πρίγκιπας. «Πολύ παράξενο το καπέλο που φοράτε...».

- «Το έχω για να χαιρετώ...», του απάντησε ο ματαιόδοξος. «Είναι για να χαιρετώ, όταν με χειροκροτούν. Δυστυχώς όμως, κανείς δεν περνά ποτέ από εδώ...».

- «Αα;...ναι;», είπε ο μικρός πρίγκιπας - που δεν καταλάβαινε τι σημαίνουν αυτά.

- «Χτύπα τις παλάμες σου... τη μια με την άλλη...», του εξήγησε ο ματαιόδοξος...

Ο μικρός πρίγκιπας χτύπησε τις παλάμες του - τη μια με την άλλη... Ο ματαιόδοξος αντιχαιρέτισε με μετριοφροσύνη, ανασηκώνοντας το καπέλο του.

- «Αυτό, είναι πολύ πιο διασκεδαστικό από την επίσκεψη στον βασιλιά, σκέφτηκε ο μικρός πρίγκιπας κι άρχισε ξανά να χτυπά παλαμάκια. Ο ματαιόδοξος ξανάρχισε να χαιρετά, ανασηκώνοντας πάντα το καπέλο του...

Μετά από πέντε λεπτά γυμναστικής, ο μικρός πρίγκιπας άρχισε να κουράζεται από τη μονοτονία αυτού του παιχνιδιού:

- «Και για να βγει τελείως το καπέλο...», ρώτησε ο πρίγκιπας, «...τι πρέπει να κάνω;»

Ο ματαιόδοξος όμως δεν τον άκουσε...Οι ματαιόδοξοι δε μπορούν να ακούσουν τίποτε, εκτός από τις επευφημίες.

- «Στ' αλήθεια με θαυμάζεις πολύ;» ρώτησε τον μικρό πρίγκιπα...

- «Τι σημαίνει "θαυμάζω";»

- «Το να με θαυμάζεις σημαίνει να αναγνωρίζεις πως είμαι ο πιο όμορφος, ο πιο καλοντυμένος, ο πιο πλούσιος κι ο πιο ευφυής άνθρωπος σ' αυτόν τον πλανήτη».

- «Μα είσαι ο μόνος άνθρωπος πάνω στον πλανήτη σου!».

- «Κάνε μου αυτή τη χάρη...Να με θαυμάζεις έτσι κι αλλιώς!».

- «Σε θαυμάζω...» είπε ο μικρός πρίγκιπας, ανασηκώνοντας τους ώμους, «... αλλά γιατί θα σ' ενδιέφερε αυτό;».

Και μ' αυτά τα λόγια, ο μικρός πρίγκιπας ξεκίνησε γι' αλλού.

Οι μεγάλοι είναι σίγουρα πολύ παράξενοι, έλεγε στον εαυτό του καθώς ταξίδευε.